

powiatów, prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz prezydiów rad narodowych osiedli są uprawnione do:

- 1) odraczania spłaty równoważnika na okres do jednego roku,
- 2) rozkładania spłaty równoważnika na raty — na okres do 2 lat,
- 3) umarzania zaległości z tytułu równoważnika do kwoty 2.000 zł.

§ 7. Wydziały finansowe prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych są uprawnione do:

- 1) odraczania i rozkładania na raty spłaty równoważnika na okres do 3 lat,
- 2) umarzania zaległości z tytułu równoważnika do kwoty 25.000 zł.

§ 8. Wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z woje-

wództw) są uprawnione do umarzania zaległości z tytułu równoważnika przewyższającego kwotę 25.000 zł.

§ 9. Jeżeli w wyniku końcowych rozliczeń obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych z 1971 r. i z lat poprzednich powstanie na koncie gospodarstwa rolnego nadwyżka wykonanych dostaw produktów podstawowych lub zamiennych, równowartość tej nadwyżki podlega zaliczeniu na należny od gospodarstwa podatek gruntowy, wymierzany przy zastosowaniu stawek kwotowych. Równowartość tej nadwyżki oblicza się według różnicy cen skupu dostarczonego produktu, stosowanych w dostawach obowiązkowych i ponadobowiązkowych w dniu dostawy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: S. Jędrychowski

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: w z. K. Jarosz

342

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I FINANSÓW

z dnia 9 grudnia 1971 r.

w sprawie kosztów wykonania postanowień o zabezpieczeniu kar majątkowych i roszczeń odszkodowawczych oraz kosztów wykonania kary konfiskaty mienia i przepadku rzeczy.

Na podstawie art. 212 § 1 i art. 215 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy kosztów postępowania w przedmiocie wykonania:

- 1) postanowienia o zabezpieczeniu kar majątkowych,
- 2) postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem przestępnym w mieniu społecznym,
- 3) orzeczonej kary konfiskaty mienia i przepadku rzeczy.

2. Jeżeli zabezpieczenie roszczeń o naprawienie szkody nastąpiło w postępowaniu cywilnym, rozporządzenie niniejsze stosuje się w wypadkach przewidzianych w art. 211 Kodeksu karnego wykonawczego.

3. Użyte w rozporządzeniu określenie „roszczenia odszkodowawcze” oznacza roszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 2. Za wykonanie przez organ egzekucyjny postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia odszkodowawczego pobiera się od wierzyciela opłatę stałą wynoszącą przy wartości zabezpieczonego roszczenia:

1) do 20 000 zł	300 zł,
2) ponad 20 000 zł do 50 000 zł	500 zł,
3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł	750 zł,
4) ponad 100 000 zł	1500 zł.

§ 3. 1. Za wykonanie przez skarbowy urząd komornicy postanowienia o zabezpieczeniu kar majątkowych urzędowi temu przysługuje opłata komornicza w wysokości 1% wartości mienia, na którym dokonane zostało zabezpieczenie, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 1000 zł.

2. Za wykonanie przez komornika sądowego postanowienia o zabezpieczeniu kary grzywny komornikowi przysługuje opłata w wysokości 0,4% wartości mienia, na którym dokonane zostało zabezpieczenie, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 400 zł.

§ 4. 1. W razie stwierdzenia w toku wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu kar majątkowych i roszczeń odszkodowawczych niemożności jego wykonania z powodu braku mienia, na którym zabezpieczenie mogłoby być dokonane, organowi egzekucyjnemu przysługuje opłata w wysokości 50 zł.

2. Opłata w wysokości 50 zł przysługuje organowi egzekucyjnemu także za każde dochodzenie przeprowadzane okresowo w celu ustalenia dochodów i stanu majątkowego oskarżonego (podejrzanego), chyba że przysługuje opłata przewidziana w § 5.

3. Jeżeli wykonanie postanowienia następuje w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji, opłata przewidziana w ust. 1 i ust. 2 stanowi opłatę komorniczą przypadającą na rzecz skarbowego urzędu komorniczego.

§ 5. Jeżeli w wyniku dochodzeń, o których mowa w § 4 ust. 2, nastąpiło ujawnienie mienia — za dokonanie na tym mieniu zabezpieczenia kar majątkowych przysługują następujące opłaty:

- 1) za zabezpieczenie na mieniu o wartości nie przekraczającej łącznie z mieniem, na którym już poprzednio dokonano zabezpieczenia, kwoty 100 000 zł przysługują opłaty przewidziane w § 3,
- 2) za zabezpieczenie na pozostałym, ujawnionym w toku dochodzeń mieniu:
 - a) skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje opłata komornicza w wysokości 0,5% wartości mienia, na którym dokonane zostało to zabezpieczenie, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 500 zł,
 - b) komornikowi sądowemu przysługuje opłata w wysokości 0,2% wartości mienia, na którym dokonane zostało to zabezpieczenie, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 200 zł.

§ 6. 1. Za wykonanie kary konfiskaty mienia i przepadku rzeczy skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje opłata komornicza w wysokości 1% wartości mienia

przejętego na rzecz Państwa, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 1000 zł.

2. Za dochodzenia przeprowadzane w celu ustalenia mienia objętego konfiskatą skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługują opłaty przewidziane w § 4 ust. 2, a jeżeli w wyniku dochodzenia nastąpiło ujawnienie mienia o wartości przekraczającej łącznie z mieniem, w stosunku do którego kara konfiskaty została już wykonana, kwotę 100 000 zł — opłata przewidziana w § 5 pkt 2 lit. a).

3. Opłata komornicza przewidziana w ust. 1 przysługuje niezależnie od pobrania opłaty komorniczej za wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu tych kar.

§ 7. Jeżeli postanowienie o zabezpieczeniu kary grzywny wykonuje komornik sądowy, opłaty przewidziane w § 3 ust. 2 i § 5 stanowią w całości wynagrodzenie prowizyjne komornika.

§ 8. 1. Jeżeli zabezpieczenie grożącej kary grzywny oraz konfiskaty mienia i przypadku rzeczy dokonane zostało przez skarbowy urząd komorniczy na tych samych przedmiotach majątkowych, urzędowi temu przysługuje tylko jedna opłata komornicza przewidziana w § 3 ust. 1, § 4 ust. 2 i w § 5 pkt 2 lit. a).

2. Wierzyciel zabezpieczonego roszczenia odszkodowawczego uiszcza opłaty przewidziane w § 2 i w § 4 w pełnej wysokości, choćby czynność organu egzekucyjnego była podjęta jednocześnie w celu dokonania zabezpieczenia kar majątkowych.

§ 9. Oprócz opłat przewidzianych w rozporządzeniu organowi egzekucyjnemu należy się zwrot wydatków. Wspólne wydatki poniesione w związku z zabezpieczeniem kar majątkowych i roszczeń odszkodowawczych dzieli się w równych częściach pomiędzy zobowiązanych do ich zwrotu.

§ 10. 1. Opłaty przewidziane w § 2 i w § 4 oraz należności z tytułu zwrotu wydatków, które wierzyciel roszczenia odszkodowawczego obowiązany jest uiścić, organ egzekucyjny ściąga od niego po wykonaniu postanowienia lub stwierdzeniu niemożności wykonania albo po przeprowadzeniu dochodzeń, o których mowa w § 4 ust. 2. Nie pobiera się zaliczki na pokrycie opłat i wydatków.

2. Jeżeli zabezpieczenie roszczenia odszkodowawczego, polegające na dokonaniu wpisu w księdze wieczystej lub na złożeniu postanowienia do zbioru dokumentów następuje bez wniosku wierzyciela, opłaty należne za dokonanie tych czynności ściąga się od wierzyciela po ich dokonaniu.

3. Jeżeli zabezpieczenie upadło, nie pobiera się opłat od wniosku o wykreślenie wpisów dokonanych w toku zabezpieczenia lub o złożenie do zbioru dokumentów orzeczenia uchylającego zabezpieczenie.

§ 11. 1. Opłaty należne organowi egzekucyjnemu stosownie do przepisów § 3—5 w związku z wykonywaniem postanowienia o zabezpieczeniu kar majątkowych pokrywa Skarb Państwa.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pokrywane są, zależnie od trybu, w jakim wykonuje się postanowienie o zabezpieczeniu, z kredytów budżetowych:

- 1) powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, której podlega skarbowy urząd komorniczy,
- 2) sądu powiatowego, którego komornik wykonuje postanowienie.

3. Przepisy ust. 1 i ust. 2 pkt 1 stosuje się również do opłat komorniczych należnych skarbowemu urzędowi komorniczemu stosownie do przepisu § 6.

§ 12. Sumy na pokrycie wydatków związanych z wykonywaniem postanowienia o zabezpieczeniu kar majątkowych wyklada się z kredytów określonych w § 11 ust. 2.

§ 13. 1. W razie orzeczenia kar majątkowych uprzednio zabezpieczonych wydatki związane z wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu tych kar wlicza się do kosztów postępowania karnego podlegających zasądzeniu od skazanego, stosownie do przepisu art. 547 Kodeksu postępowania karnego.

2. Jeżeli orzeczono karę grzywny, do kosztów postępowania karnego wlicza się także opłatę za zajęcie mienia dokonane w toku wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu tej kary, a w razie niewykonania tego postanowienia — opłatę przewidzianą w § 4 ust. 1. Opłatę za zajęcie mienia ustala się, niezależnie od trybu, w jakim nastąpiło wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu, według taksy za czynności komorników, biorąc za podstawę sumę orzeczonej grzywny. Ponadto do kosztów postępowania karnego wlicza się opłatę przewidzianą w § 4 ust. 2.

3. Przy egzekucji kary grzywny uprzednio zabezpieczonej przez zajęcie mienia organ egzekucyjny nie pobiera już opłaty za zajęcie dalszego mienia, dokonane w toku egzekucji.

§ 14. 1. W razie egzekucji roszczenia odszkodowawczego uprzednio zabezpieczonego, koszty wykonania postanowienia o zabezpieczeniu tego roszczenia pobrane od wierzyciela stosownie do przepisów § 2, § 4 i § 10 ściąga się od dłużnika na rzecz wierzyciela wraz z egzekwowanym roszczeniem odszkodowawczym.

2. W razie gdy opłata za wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia odszkodowawczego, pobrana od wierzyciela stosownie do przepisu § 2, jest niższa od opłaty za zajęcie mienia, należnej według zasad ogólnych, organ egzekucyjny prowadzący egzekucję zasądownego roszczenia odszkodowawczego pobiera opłatę uzupełniającą w wysokości różnicy pomiędzy tymi opłatami.

§ 15. W sprawach nie unormowanych niniejszym rozporządzeniem do kosztów postępowania dotyczącego wykonania postanowień o zabezpieczeniu kar majątkowych i roszczeń odszkodowawczych stosuje się, zależnie od trybu, w jakim wykonuje się postanowienie, przepisy dotyczące kosztów sądowych w sprawach cywilnych, taksy za czynności komorników, kosztów postępowania egzekucyjnego w administracji i opłaty komorniczej.

§ 16. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a do tego dnia nie zakończonych, stosuje się przepisy tego rozporządzenia. Jednakże przepisów tych nie stosuje się do opłat za czynności organu egzekucyjnego dokonane przed dniem 1 stycznia 1972 r.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Finansów z dnia 15 kwietnia 1961 r. w sprawie określenia zasad i sposobu uiszczania kosztów związanych z wykonaniem postanowienia prokuratora lub sądu o zabezpieczeniu kar i roszczeń odszkodowawczych oraz kosztów związanych z wykonaniem przypadku majątku (Dz. U. Nr 24, poz. 119).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Sprawiedliwości: W. Berutowicz
Minister Finansów: J. Trendota